

Štev. 10.

V Ljubljani, meseca oktobra 1923.

Leto XXIV.

Vetru.

Veter, veter, vetrček!
Kaj pa dela Petrček?

Ali morda glasno joka,
v zibelki budi otroka?

Morda pa se v solncu greje
in se ptički v kletki smeje?

Li piščal med prsti stiska
in vesele pesmi piska?

Morda pa po vrtu skače,
ob grmovju trga hlače? —

Naj le dela, kar že hoče!
Bog ga ljubi, dobri Oče:

Ko po vrtu trga hlače,
Bogec z njim veselo skače;

ko piščal med prsti stiska,
z njim vesele pesmi piska;

ko se v toplem solncu greje,
z njim se ptički v kletki smeje;

samo da ne plaka, joka
in da ne budi otroka!

Takrat Bog ga nič ne mara;
tudi mamica ga kara,

oče gleda vanj ves mrk,
vzame šibo: švrk, švrk, švrk!

Janko Samec.

